

RANIAĆ (3) *vb impf*

Pierwsze a jasne.

praes 1 sg raniām (2). ◇ 3 pl raniają (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. ranić.

*Zadawać a. powodować rany; sauciare, vulnerare Calep (3) : gdi ich [robaków kantarides] wiele w lekarstwo wezmie/ tedi mechierzowi szkodzą kiedy okrostawieie/ y raniaią barzo aż więcz y mocż krwawy fie pułzcza FalZioł I 70a [*idem* [SpiczZioł]: raniáią]; Convulnero, Vulnerare, vel multis vulneribus afficere – Srodze raniām. Calep 257b, 949a; [SpiczZioł [45] (Linde s.v. ranić)].*

Formacje współrdzenne cf RANIĆ.

ZCh